

лѣснова. *ib.* 282. И у пролѣтъ сына че женимъ, Гълѣбе да ми гукаи, Званици да ми веселя'. Ч. 341. Тамъ по марични брѣгове Сиво-пѣстра-та гургутка По кичасти-тѣ брѣстове Съ излика пѣе и гука. Л. Д. 1875 p. 121.

Гумазово с. с. сортъ винограда: Отидиде тѣка дола, Тука дола низъ лозата, Да зобиме бело грозде, Бело грозди гѣмазове, И п'рвено лисичано. В. 276.

Гуменъ* (*gumen, s. p. 1. Hibou, chatuant. 2. Autre oiseau qui ressemble au canard*) сова, названіе коей служитъ въ нижесприводимомъ мѣстѣ порицаніемъ неумѣстно прилѣпѣвшихъ и испортившихъ рукодѣліе двѣ шуки голубей: Тамъ дека си везе и урнекъ зафаща Ъ долетале три бѣли гѣлѣби, До три гѣлѣби, три сиви гумени. М. 379.

Гумно Гумнище с. с. гумно (*син. токъ, харманъ*): Гумно—токъ, харманъ гдѣ-то върхатъ. Сб. 119. Излегла змѣя голема,—Кога се змѣя исправа, Колко две танки тополи. Кога се колачъ вѣше, Колко две гумна широка. В. 347. Месила Ангя комат-отъ, Ми го однесла на гумно. М. 274. Сѣ собрале, набрале 'Си-те моми Баровки На Баровски гумнища, Да ми предѣтъ дарови, Да дарувѣтъ сватови. *ib.* 338. Гумняны мѣтлы (трѣва). Шк. 58. Не пушай свине на гумното си, не приѣмай грѣци въ ежцата си. З. 242. Нахънати-ти сноиѣ ся прѣносятъ на гумно-то и връшятъ. Л. Д. 1870 p. 186.

Гуна (*ср. серб. гунь n. pallii genus, eine Art Oberkleid*) с. ж. плащъ: И си кладе гуна табарина, Отиде у краля Шишманина. М. 57. Да облѣчатъ гуна кабарина, Да подседатъ коня со мутафа. *ib.* 147. Помина зима-та, чуму ти ѣ гуна-та. М. p. 530 (*посл.*).

Гурбетъ* (*ghourbet, s. a. 1. Voyage dans les pays étrangers. 2. Etat d'étranger*) с. м. иностранецъ. Гурбетлукъ с. м. странствованіе. Гурбетски *пр.* иноземный (*син. ябанецъ; ср. курбетчи*): Богъ да убиетъ клети Гурбету! По пѣтъ минаха, ми те пленаха, Ми те однесле гурбетско село, Ми те чувале до три години, Лете на сонце, зиме на черенъ, Ми те сториха клета Гурбетка. М. 131. Сношти ми е дошелъ мой господаръ, Сношти ми дошелъ отъ гурбетлукъ В. 388.

Гургутъ* (*ghourgout, s. t. Panade, bouillie*) с. м. viaticum: Да що Ъ дале два стапа въ раце—, гургутъ на рамо, Таа да ходитъ отъ село въ село. М. 131.

Гургутка Гургувица с. ж. горлица: Истина е, че негова-та гургувица повече малчи и не гургулика—но това именно е и по-трѣбно на Нена, който не жѣлае нищо друго, освѣтъ тишина и спокойствие. З. 164. Ср. подъ сл. гукамъ.